

Teorija sustava i signala

Hrvoje Babić, Branko Jeren
ZESOI
FER

MIT

6.003 Signals and Systems

U (Φ, ⅆ)

Prereq.: 6.001, 6.002

Units: 4-2-9

URL: <http://sysb.mit.edu/6.003/www/home.html>

Lab: TBA Lecture : TR12 (34-101) Recitation : WF10 (34-301) or WF11 (34-301) or WF12 (34-301) or WF1 (34-301) or WF11 (38-136) or WF12 (26-310) or WF10 (26-310) or WF11 (26-310) +final

Final : TUESDAY, DECEMBER 16 (9:00 A.M. - 12:00 NOON) in du Pont Gym (W31-140)

System analysis techniques and their application to circuit and filter design, robotic control, computer simulation, communication, and speech and image processing. Topics include: Laplace- and Z-transform techniques; system transfer functions; filtering; convolution and deconvolution; feedback stability analysis; Fourier transforms; modulation system analysis; sampling theorems. 4 Engineering Design Points.
J. K. White

2

Berkeley

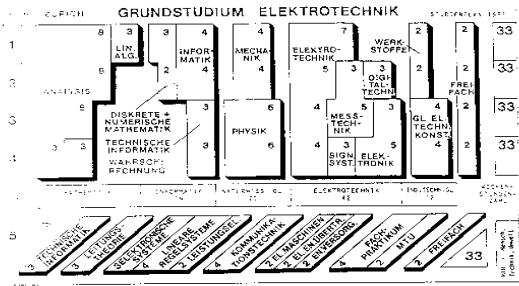

EECS 120
Signals and Systems

3

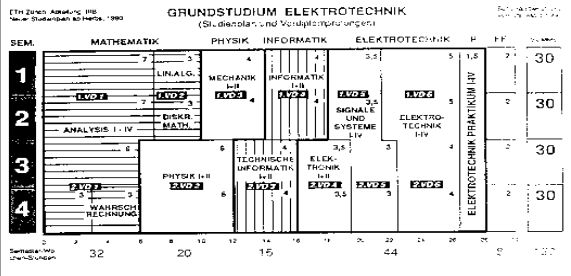

ETH Zuerich, 1985

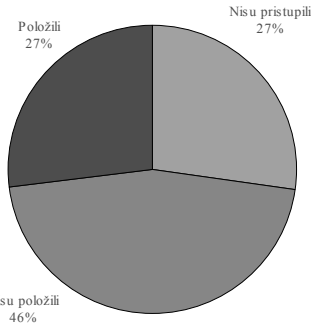

ETH Zuerich, 1990

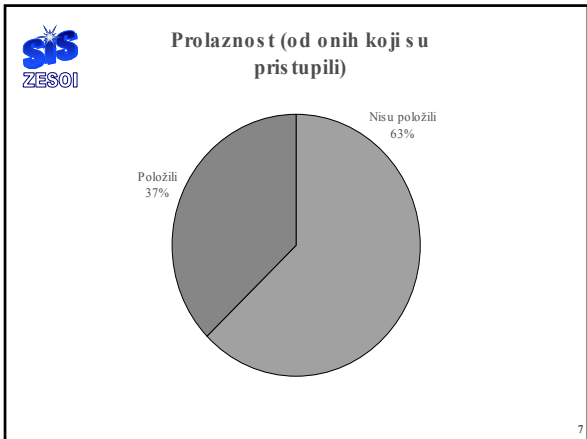

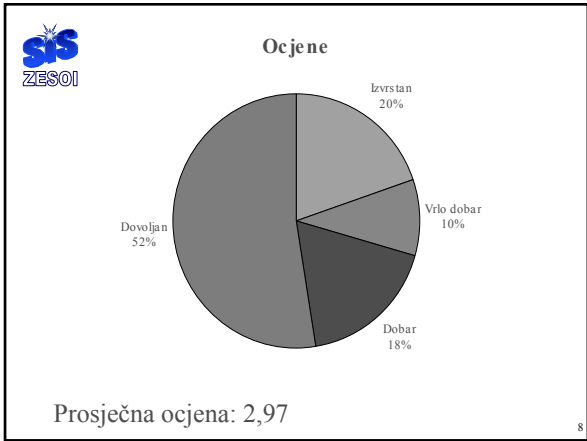

Prolaznost TSIS i SIS

Period: 10.02.97 – 01.10.97

Uvod u signale i sustave

- Sustav?... teško definirati...
- “Sustav je cjelina sastavljena od međusobno povezanih objekata gdje svojstva objekata i njihovo međudjelovanje određuju svojstva i vladanje cjeline”.
- Sustav je prirodna ili ljudska tvorevina.
- Multidisciplinarni problem: odrediti, podesiti, predvidjeti vladanje sustava, ili pak realizirati sustav željenih svojstava.

Uvod u signale i sustave

- Kvantitativna analiza sustava u različitim disciplinama vodi na iste matematičke postupke.
- Matematički postupci omogućavaju uvođenje apstraktne koncepcije.
- Pogodan matematički opis nekog realnog sustava naziva se matematičkim modelom tog sustava ili apstraktni sustav.
- Teorija sustava: skup matematičkih postupaka.

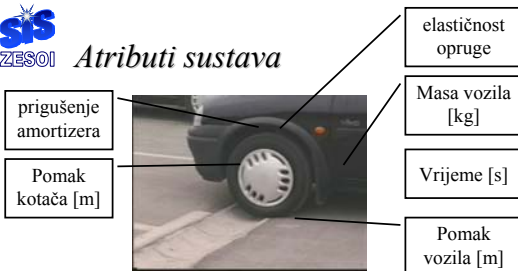
Primjer tehničkog sustava

- Sustav: kotač – amortizer – vozilo

Atributi sustava

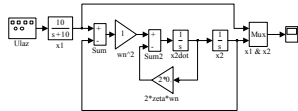
- Varijable sustava: mjerljive veličine.
- Nezavisna varijabla – vrijeme t .
- Ulazne i izlazne varijable.

Teorija sustava:

1. matematički model

$$y''(t) + 2\zeta \cdot y'(t) + \omega^2 = u(t)$$

Teorija sustava:

2. analiza vladanja sustava

MATLAB / SIMULINK

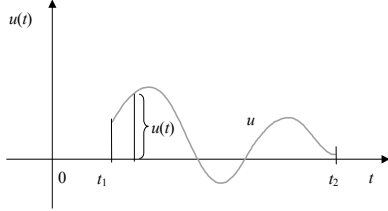
Vremenske funkcije – signali

- Signal: fenomen koji nosi neku informaciju.
- Signale – vremenske funkcije označavat ćemo malim slovima – x , v , u .
- Trenutna vrijednost: $u(t)$, $t \in \mathbf{R}$.
- Ako je t ograničen na $\mathbf{T} \subset \mathbf{R}$, onda je signal u preslikavanje $u: \mathbf{T} \rightarrow \mathbf{U}$, gdje je \mathbf{T} domena, a \mathbf{U} kodomena od u .

$$u = \{(t, u(t)) \mid t \in \mathbf{T}\}.$$

Grafička predodžba signala

- Neka je domena interval $\mathbf{T} = (t_1, t_2)$, tad je
- signal u skup parova $\{(t, u(t))\}$ za $t \in \mathbf{T}$.

Klasa signala

- Neka je \mathcal{U} skup svih signala iz \mathbf{T} na \mathbf{U} .
- Tada je signal u varijabla iz klase signala \mathcal{U} .
- Razlikujemo:
 - kodomena od $u(t)$ je \mathbf{U} (skup brojeva),
 - kodomena od u je \mathcal{U} (skup funkcija).

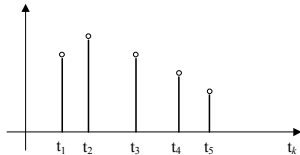
Još o načinima označavanja

- Cijela funkcija: $u, u(\cdot), \{u(t)\}$.
- Trenutna vrijednost u trenutku t : $u(t)$.
- Segment (odsječak) funkcije u intervalu:
$$u_{(t_0, t_1)} = \{(t, u(t)) \mid t \in (t_0, t_1)\}$$
- Interval može biti:
 - otvoren (t_0, t_1) ,
 - zatvoren $[t_0, t_1]$ i
 - poluotvoren $(t_0, t_1], [t_0, t_1)$.

Kontinuirani i diskretni signali

- Ako je domena T neprebrojiv i neprekinut (kontinuiran) skup, onda se radi o vremenski kontinuiranom signalu.
- Ako je domena T prebrojiv skup trenutaka $\{t_0, t_1, t_2, \dots, t_k\}$, onda je to vremenski diskretan signal.

Diskretna vremenska varijabla

- Trenutke t_k možemo poredati u rastući niz $t_0 < t_1 < t_2 < \dots$,
- tj. uvesti indeksaciju skupa T , $t_k \in T$.
- Trenutke pridružujemo skupu cijelih brojeva $t: \mathbf{Z} \rightarrow \mathbf{R}$.
- t_k ili $t(k)$ je vrijednost t na cijelom broju $k \in \mathbf{Z}$, gdje je k indeks ili korak niza.
 $t = \{(k, t_k) \mid k \in \mathbf{K}\}; \mathbf{K} \subseteq \mathbf{Z}$.

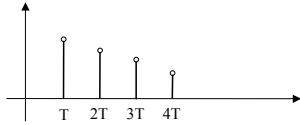
Diskretna vremenska varijabla

- Nizove vrem. trenutaka označavamo kao $\dots, t_{-1}, t_0, t_1, t_2, \dots$ ili $\{t(k)\}, k \in \mathbf{Z}$ ili $\{t_k\}, k \in \mathbf{Z}$
- Najjednostavniji primjer: aritmetički niz $t = \{t_0, t_0 + T, t_0 + 2T, \dots\}$,
- gdje je T konstanta (kvant vremena).

Jednolika diskretizacija vremena

- $t_k = Tk, k \in \mathbf{Z}$.

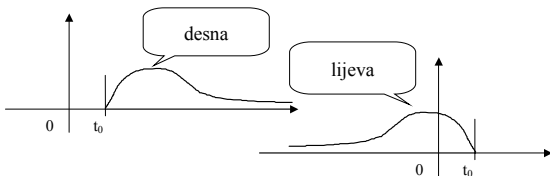
Konačna i beskonačna os (domena) signala

- Os (domena) kontinuiranog ili diskretnog signala može biti sadržana u konačnom ili beskonačnom intervalu.
- Konačna os:
 $\mathbf{T} = [t_0, t_1] \subset \mathbf{R}$ ili $\mathbf{K} = [k_0, k_1] \subset \mathbf{Z}$.
- Beskonačna os (neomeđena):
 $\mathbf{T} = (-\infty, \infty) = \mathbf{R}$ ili $\mathbf{K} = (-\infty, \infty) = \mathbf{Z}$.

Konačna i beskonačna os (domena) signala

- Polubeskonačna os (“desna os”, tj. omeđena slijeva):
 $\mathbf{T} = [t_0, \infty) \subset \mathbf{R}$ ili $\mathbf{K} = [k_0, \infty) \subset \mathbf{Z}$.

Amplitude signala

- Ako je područje amplituda signala $U \subset \mathbf{R}$, neprebrojiv i kontinuiran skup, signal je nekvantiziran ili analogan.
- Ako je područje amplituda signala prebrojiv skup $U = \{\dots, u_{-2}, u_{-1}, u_0, u_1, u_2, \dots\}$, signal je kvantiziran.

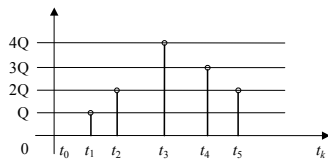

Diskretizacija amplitude

- Indeksacija amplituda u_n je preslikavanje $u: \mathbf{Z} \rightarrow \mathbf{U}$,
$$u = \{u_n \mid n \in \mathbf{N}\}, \mathbf{N} \subseteq \mathbf{Z}.$$
- Najjednostavniji primjer: aritmetički niz
$$u = \{\dots, a_0 - Q, a_0, a_0 + Q, a_0 + 2Q, \dots\},$$
- gdje je Q konstanta (kvant amplitude).
$$u_n = Q n, n \in \mathbf{N}.$$

Diskretizacija amplitude

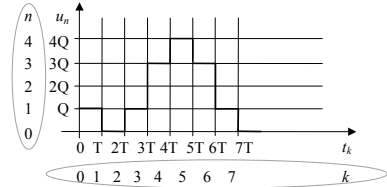

Diskretizacija

- Jednoliko diskretiziran signal (po vremenu i po amplitudi) može se izraziti samo skupovima indeksa k i n (uz poznate T i Q).

$$u = \{n(k)\}, k \in \mathbf{K} \subseteq \mathbf{Z}, n \in \mathbf{N} \subseteq \mathbf{Z}.$$

Operacije na signalu

- Promjene na signalu se događaju kad signal prolazi kroz medij ili sustav.
- Važne operacije: modificiranje vremenske i amplitudne osi signala.
- Radi jednoznačnosti koristit ćemo funkcije koje imaju inverziju –
monotono rastuće ili padajuće funkcije.

Transformacija vremenske osi

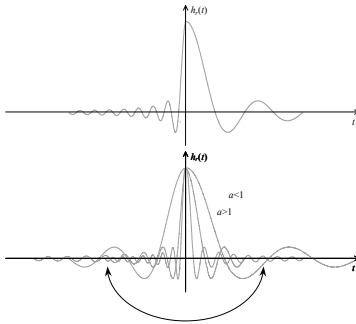
- Neka funkcija τ preslikava staru os u novu
 $\tau: \mathbf{T}_s \rightarrow \mathbf{T}_n$.
- Novu vrijednost signala računamo kao
 $u_n(t) = u_s(\tau^{-1}(t)), t \in \mathbf{T}_n$.
- Primjer (stezanje ili rastezanje signala):

$$\tau(t) = t/a \quad t \in \mathbf{T}_s$$

$$\tau^{-1}(t) = a t \quad t \in \mathbf{T}_n$$

Primjer transformacije vremenske osi

Za $a < 0$
(kao i za sve monotono
padajuće funkcije τ)
imamo reverziju
vremenske osi !!!

Transformacija područja signala

- Neka je \mathbf{T} os signala u_s . Imamo
- $u_s: \mathbf{T} \rightarrow \mathbf{U}_s$, gdje je \mathbf{U}_s područje signala.
- Preslikamo “staro” područje \mathbf{U}_s u novo \mathbf{U}_n :
- $\varphi: \mathbf{U}_s \rightarrow \mathbf{U}_n$.
- Dobili smo novi signal u_n :
- $u_n(t) = \varphi(u_s(t))$, $t \in \mathbf{T}$.
- Pri tom funkcija φ mora imati inverziju (ako želimo restaurirati stari signal).

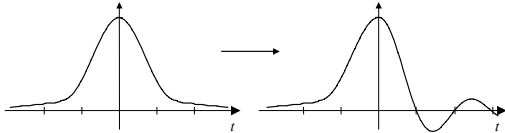

Preslikavanje signala

- Jednostavno preslikavanje – kompozicija funkcija:
- $v(t) = f(u(t))$, $v = f(u)$, $u \in \mathcal{U}$, $v \in \mathcal{V}$.
- Trenutna vrijednost preslikava se u trenutnu.
- Složenije preslikavanje – operator pridružuje signalu drugi signal:
- $v = F(u)$, $u \in \mathcal{U}$, $v \in \mathcal{V}$.

Složeno preslikavanje signala

- Signalu slijeva u cjelini pridružen je signal na desnoj strani (ne trenutnim vrijednostima!).

Složeno preslikavanje

- Neka F preslikava signal u iz intervala $[t_1, t_2]$ u signal v u intervalu $[t_1, t_2]$.

$$v_{[t_1, t_2]} = F(u_{[t_1, t_2]})$$

- Trenutna vrijednost $v(t)$, uz $t \in [t_1, t_2]$ zavisi od svih trenutnih vrijednosti $u(\tau)$ iz intervala $\tau \in [t_1, t_2]$!

Složeno preslikavanje

- Trenutna vrijednost $v(t)$ može se izraziti kao:

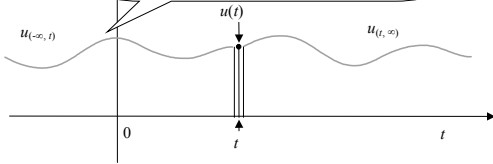
$$v(t) = F(u_{[t_1, t_2]}, t)$$

- gdje je F funkcional koji funkciji u na intervalu $[t_1, t_2]$ pridružuje broj $v(t)$.
- Posebice su zanimljive 2 mogućnosti:
 - $v(t)$ ovisi od segmenta $[t_1, t)$ – prije t , ili
 - $v(t)$ ovisi od segmenta $(t, t_2]$ – poslije t .
- Trenutci t_1, t_2 mogu biti i u beskonačnosti.

Memorijsko i prediktivno preslikavanje

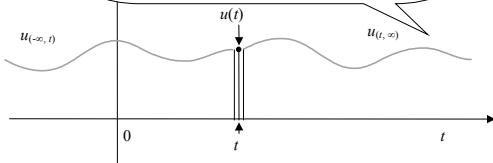
1. slučaj: $v(t)$ ovisi o $u_{(-\infty, t)}$,
a to je čitava prošlost signala $u(t)$.
Funkcional F je memorijski.

Memorijsko i prediktivno preslikavanje

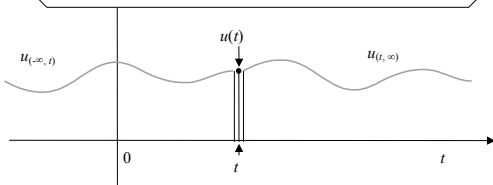
2. slučaj: $v(t)$ ovisi o $u_{(t, \infty)}$,
a to je čitava budućnost od $u(t)$.
Funkcional F je predikcijski.

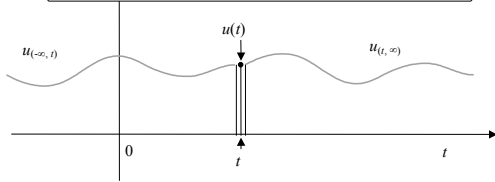

Memorijsko i prediktivno preslikavanje

3. granični slučaj: $v(t)$ ovisi samo o $u(t)$,
 $v(t) = f(u(t))$,
postoji samo ovisnost trenutnih vrijednosti.

4. slučaj: $v(t)$ ovisi o $u_{(-\infty, \infty)}$, radi se o memorijsko-prediktivnom ili nekauzalnom preslikavanju.

- Linearni funkcional

$$v(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} h(t, \tau) u(\tau) d\tau$$

ili

$$v(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} h(t - \tau) u(\tau) d\tau$$

$h(t)$ – težinska ili Greenova funkcija.

- Djelovanje više signala na jedan rezultirajući može se opisati funkcijom:

$$v(t) = f(u_1(t), u_2(t), u_3(t), \dots).$$

- Općenito, to je nelinearna funkcija, npr.

$$v(t) = [u_1(t)]^{u_2(t)},$$

- ili linearna, npr.

$$v(t) = \alpha u_1(t) + \beta u_2(t).$$

Operacije među signalima

- Elementarne operacije – ne mogu se dalje razlagati.
- Važne elementarne operacije:
 - zbrajanje $v = u_1 + u_2$
 - množenje $v = u_1 u_2$
- Razlaganje f na elementarne operacije – Taylorov red s konačnim brojem članova.
- Funkcionalni: linearni ili nelinearni.

Realni i apstraktni objekti

- Realni objekt – objekt iz stvarnog svijeta s pridruženim atributima (mjerljivim veličinama).
- Apstraktni objekt – skup veličina (varijabli) i relacija među njima.
- Objekt može biti karakteriziran skupom algebarskih relacija:

$$\mathcal{R}_1(u_1, u_2, u_3) = 0,$$

$$\mathcal{R}_2(u_1, u_2, u_3) = 0,$$

$$\mathcal{R}_3(u_1, u_2, u_3) = 0.$$

Realni i apstraktni objekti

- Ako se varijable mijenjaju s vremenom, skup relacija može biti skup diferencijalnih jednačbi (nezavisna varijabla t):

$$a_{11} \frac{du_1}{dt} + a_{12} \frac{du_2}{dt} + a_{13} u_3 = 0$$

$$a_{21} \frac{du_1}{dt} + a_{22} u_2 + a_{23} u_3 = 0$$

$$a_{31} \frac{du_1}{dt} + a_{32} \frac{du_2}{dt} + a_{33} \frac{du_3}{dt} = 0$$

Objekti sa zbijenim i raspodijeljenim parametrima

- To su bili diferencijalni sustavi ili sustavi sa zbijenim parametrima.
- Ako postoje i prostorne koordinate kao nezavisne varijable – dobivamo parcijalne diferencijalne jednačbe.
- Takvi sustavi su sustavi sa raspodijeljenim parametrima.

Orijentirani i neorijentirani objekti

- Neorijentirani objekti: možemo proizvoljno proglasiti ulaze i izlaze sustava.
- Primjer: električni otpor, veza napona i struje.
 - Možemo proizvoljno proglasiti napon ili struju kao ulaz ili izlaz iz sustava.
- Orijetirani objekti: čvrsta uzročno – posljedična veza ulaznih i izlaznih varijabli.
- Primjer: elektroničko pojačalo.

- Uvod u predmet
- Primjer tehničkog sustava
 - video prikaz
 - matematički model
 - simulacija (matlab / simulink)
- Prikaz i označavanje signala
 - kontinuirani signal
 - diskretni signal
- Diskretizacija amplitude

- Operacije na signalu
 - transformacija vremenske osi
 - transformacija područja signala
 - složeno preslikavanje signala
- Operacije među signalima
- Realni i apstraktni objekti
- Objekti sa zbijenim i raspodijeljenim parametrima
- Orjentirani i neorjentirani objekti

Model i realizacija objekta

- Apstraktni objekt koji ima iste varijable i iste ulazno – izlazne relacije kao neki realni objekt je model realnog objekta.
- Realni objekt je tada (jedna) realizacija apstraktnog objekta.

Definicija apstraktnog objekta

- Neka je (u, y) uređeni par vremenskih funkcija u intervalu $[t_0, t]$.
- Skup uređenih parova varijabli (u, y) je apstraktni objekt S .
- S je relacija koja vezuje slobodnu varijablu u i zavisnu y :
$$S = \{(u, y) \mid u \in \mathcal{U}, y \in \mathcal{Y}\}.$$
- S predstavlja sveukupnost ul./izl. parova (u, y) .

Definicija apstraktnog objekta

- Relacija S općenito ne mora davati jednoznačnu vezu pobude i odziva.
- Kada je veza jednoznačna, imamo $y = F(u)$, gdje je F funkcija, operator ili transformacija funkcije pobude.
- Tada sustav vrši operaciju na signalu, odnosno preslikavanje ulazne u u izlaznu y .

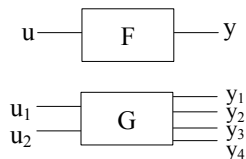
Klasifikacija sustava

- Bezmemorijski ili trenutni $y(t) = f(t, u(t))$,
- memorijski ili kauzalni $y(t) = F(t, u_{(-\infty, t]})$,
- prediktivni (anticipativni) ili antikauzalni $y(t) = F(t, u_{[t, \infty)})$,
- memorijsko – prediktivni ili nekauzalni $y(t) = F(t, u_{(-\infty, \infty)})$.
- Nekauzalni sustavi često se dobivaju pri sintezi sustava, uslijed idealiziranih zahtjeva.

Spajanje sustava

- Orjentirani apstraktni objekt ili sustav predstavlja se grafički u obliku pravokutnika s označenim ulaznim i izlaznim varijablama.

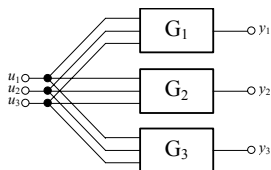
Spajanje sustava

- Sustav s više ulaza i izlaza može se jednostavno razložiti na više sustava s više ulaza, ali samo s po jednim izlazom .
- Dva i više objekata ili podsustava mogu se spojiti tako da zajedno čine jedan složeni sustav.
- Sustavi od kojih je sastavljen složeni sustav zovu se podsustavi.

Spajanje sustava

- Složeni sustav

Spajanje sustava

- Neka sustavi \mathcal{S}_1 i \mathcal{S}_2 imaju ulaze $\{u_{1i} \text{ za } i = 1, 2, \dots, m_1\}$ i $\{u_{2j} \text{ za } j = 1, 2, \dots, m_2\}$ i izlaze $\{y_{1k} \text{ za } k = 1, 2, \dots, r_1\}$ i $\{y_{2l} \text{ za } l = 1, 2, \dots, r_2\}$.
- Sustavi \mathcal{S}_1 i \mathcal{S}_2 su spojeni ako je barem jedna varijabla $u_{1i}(t)$ ulaza sustava \mathcal{S}_1 izjednačena s jednom varijablom $y_{2k}(t)$ izlaza sustava \mathcal{S}_2 za svaki t tj.

$$u_{1i}(t) = y_{2l}(t), i \in [1, m_1] \text{ i } l \in [1, r_2]$$

$$u_{2j}(t) = y_{1k}(t), j \in [1, m_2] \text{ i } k \in [1, r_1].$$

Primjer

- Neka je $m_1 = 2, m_2 = 3, r_1 = 2, r_2 = 3, m = 2$ i $r = 3$.

$$y_{11} = F_{11}(u_{11}, u_{12})$$

$$y_{12} = F_{12}(u_{11}, u_{12})$$

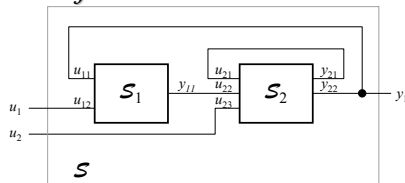
$$y_{21} = F_{21}(u_{21}, u_{22}, u_{23})$$

$$y_{22} = F_{22}(u_{21}, u_{22}, u_{23})$$

$$y_{23} = F_{23}(u_{21}, u_{22}, u_{23})$$

Primjer-nastavak

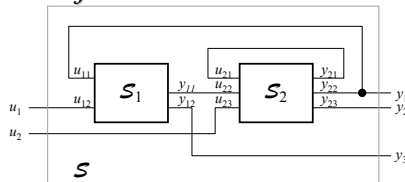

- Jednadžbe spajanja mogu biti:

Ulazi u S_1	Ulazi u S_2
$u_{11}(t) = y_{22}(t)$	$u_{21}(t) = y_{21}(t)$
$u_{12}(t) = u_1(t)$	$u_{22}(t) = y_{11}(t)$
	$u_{23}(t) = u_2(t)$

Primjer-nastavak

- Varijable složenog sustava:

Ulazi u S	Izlazi S
$u_1(t)$	$y_1(t) = y_{22}(t)$
$u_2(t)$	$y_2(t) = y_{23}(t)$
	$y_3(t) = y_{12}(t)$

Pravila spajanja

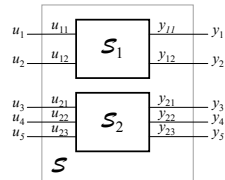
- Izlazi iz blokova se ne spajaju međusobno.
- Svaki ulaz bloka spaja se na izlaz nekog bloka ili je ulaz u spojeni složeni sustav.
- Svi ulazi podsustava su angažirani.
- Izlaz bloka može biti izlaz složenog sustava. Najmanje jedan izlaz podsustava je izlaz spojenog sustava.

Primjer

Sustav složen od dva nezavisna podsustava:

Ulazi u \mathcal{S}	Izlazi iz \mathcal{S}
$u_1(t)$	$y_1(t) = y_{11}(t)$
$u_2(t)$	$y_2(t) = y_{12}(t)$
$u_3(t)$	$y_3(t) = y_{21}(t)$
$u_4(t)$	$y_4(t) = y_{22}(t)$
$u_5(t)$	$y_5(t) = y_{23}(t)$

- Ulazi u_1, u_2 ne djeluju na izlaze y_3, y_4, y_5 .
- Ulazi u_3, u_4, u_5 ne utječu na izlaze y_1 i y_2 .

Primjer-nastavak

- Sustav \mathcal{S} složen od dva nezavisna podsustava.
- Složeni sustav zadanih ili željenih svojstava može se dobiti sintezom jednostavnih sustava u kompleksniji.
- Razlaganjem ili analizom sustava možemo dobiti dobar uvid u vladanje sustava i utjecaj pojedinih podsustava.
